לחטא יש תכונה לגדול, אבל אלוהים סולח

המלך אחאב התהלך הלוך ושוב בארמונו. מדי פעם הוא נשען על דופן החלון והתבונן בכרם של נבות בתאווה.
אחאב: "אני חייב שהכרם הזה יהיה שלי! הוא צמוד לארמון שלי. אוכל להפוך אותו לגן פורח שופע ניחוחות ואולי אפילו אגדל בו עגבניות".

אז החליט אחאב ללכת אל בעל הכרם.
אחאב: "נבות, מכור לי את הכרם שלך".
נבות: "זה בלתי אפשרי! חלקת האדמה הזאת היא נחלת אבותיי. אסור לי למכור נחלה – זאת מצוות אלוהים".
אחאב נעלב. הוא הסתובב והלך הביתה בלי להיפרד לשלום. כשהגיע לארמון נשכב במיטתו.

האם גם אתם מחמיצים פנים כשאתם לא מקבלים משהו שהתחשק לכם?
המלך אחאב סובב את פניו אל הקיר בהפגנתיות.
איזבל: "מה קרה לך?"
כשאיזבל שמעה מאחאב מה הטריד אותו, היא אמרה:
איזבל: "קום מהמיטה וחייך. אני אדאג שתקבל את מה שליבך מבקש".

המלכה כתבה מכתב למועצת העיר וחתמה אותו בטבעת המלך.
ראש העיר קרא את המילים שכתבה: ערוך מסיבה והזמן את נבות. במהלך המסיבה מצא הזדמנות להאשים אותו בחילול שם אלוהים והמלך והצהר שעליו למות.

וכך קרה. נבות נענה להזמנה ללא חשד והגיע למסיבה. הכול קרה כמתוכנן ונבות מצא את מותו.
חטא אחד קטן יכול להפוך לאסון נורא!
אחאב ראה משהו, ואז נורא רצה את זה, וכשלא קיבל נעלב והתמלא גאווה, מה שגרם לו לשקר ובסוף גם לרצוח!

החדשות הרעות על מות נבות נפוצו מהר. ובינתיים, המלך אחאב לקח לעצמו את כרם נבות. הוא נהג מבלי לחשוב מה דעתו של אלוהים על מעשהו. ולפתע פתאום אליהו נעמד מולו. אחאב החוויר.
אחאב: "אז מה, מצאת אותי?"
אליהו: "כן, מצאתי אותך. מכרת את עצמך לחטא ונתת לו לגדול בליבך. אלוהים שונא חטא והוא עומד להשמיד אותך ואת כל משפחתך".

אחרי שאליהו עזב, המלך חשב רבות על המילים האלה. הוא הצטער מאוד על מה שעשה ונכנע לפני אלוהים. אלוהים ריחם על אחאב.
כשאנחנו מתוודים על חטאינו לפני האדון ישוע, הוא נאמן לסלוח לנו על חטאינו.

דמויות: קריינית, אחאב, איזבל, אליהו, נבות

© כל הזכויות שמורות ל- CEF Germany